

Kotomaan katsaus

Terveisiä täältä Kalmiston tilan Karhun talolta. Flunssa painaa toista viikkoa ja tekee ajatukset tahmeiksi, mutta koirat haukkuvat ja karavaani kulkee. Elämme kovia aikoja, ystävähän hyvä. Sarjakuvaa voi jokainen oppia lukemaan. Ilmari Jäämaa sanookin Ajanvietteen ihmekirjassaan: "...opittuamme kääntämään kummankin silmän katseen suunnan yhdensuuntaisesti tai ulospäin suuntautuvasta sisäänpäin lankeavaan, voimme jonkin verran harjoiteltuamme katsella hyvinkin suuria kuvia, aina 5–20 cm leveitä." Älkää siis hellittäkö, vaan ostakaa edelleen niitä sarjakuvia, kyllä se siitä avautuu.

Arvosteltavaa saa edelleen lähettää osoitteeseen: Kivi Larmola, Tuulivuorentie 4, 61400 Ylistaro. Ja haukut ynnä keuhut sähköpostilla: kivi@kaapeli.fi

Pastori Kärme:
Kirkkovene – toinen Kärmeen kirja

mika.karna@likekustannus.fi

Luotettava ja laadukas absurdin kaahoilun kirkon Pastori Kärme ampuu jälleen vesirajan alle. Lapsenmielinen

© Pastori Kärme

viattomuus riisuu pornografiasta kaiken likaisuuden, ja väkivallasta vastenmielisyyden. Kriitikkinä sanoisin, että jutut jäävät lyhyiksi, eikä vitseistä yritetäkään ottaa kaikkea irti. Silti juuri sellainen lehti, joka pistetään kapakan pöydässä kiertämään, ja kaikki nauravat ja osoittelevat kilvan.

Pauli & Ismo Hirtolahti:
Baxeman – rikollista hupia

baxemankerho@hotmail.com

Jo ihan puhtaasti tarinoiden määrälläkin laskien Baxemanista saa vastinetta rahoilleen, mikäli pölyily yhtään innostaa. Piirrosasu on edelleenkin kökköä, eikä elämää suurempia elämyksiä ole odotettavissa, mutta kuoliakaasinaurattaja-ilmio toimii kuin junan vessa. Pienlehtikulttuuria parhaimmillaan, eikä yritäkään kilpailla "oikean" sarjakuvan kanssa. Jos ja kun supersankarisarjakuvat, lasten sarjakuvat ja vaikka Aku Ankan taskukirjat ovat tuttuja, löytyy Baxemanin vaatima pohja helposti. Ostaisin ehdottomasti.

Eri tekijöitä:
Sarjari 58 – siansaksa eli gibberish

P.A. Manninen
Korttelahdenk. 10–12 A 8
33230 Tampere
<http://go.to/sarjari>

Hauskaa. Vaikka dialogi on kuin milloin mitään kieltä – esperantoa, viroa, vauvakieltä, kelttiä, venäjää, sekavaa jorinaa tai pelkkää geometriaa – ovat kaikki sarjat silti tekijöidensä oloisia, ihan K. A. Lehtosen turkulaista uhoamista myöten. Tulee jopa ajatelleeksi, kuinka vähän Sarjarin sarjoissa yleensäkin dialogin varaan rakennetaan. Varsinaisia helmiä ei ole, vaan eipä pohjamutiakaan raavita. Sarjari on tasaisen varma lajinsa viimeinen linnake.

Hannu Konttinen:
Seitsemän kuolemansyntiä

Markkinointi&Mainonta-lehden oivaltavan vakipiirtäjän, kovan luokan mainosammattilaisen Hannu Konttisen sarjat ovat kohderyhmälleen räätälintyönä tehtyjä – älykkäitä, hauskoja, parhaimmillaan pirullisen ilkeitä ja silti antoeksiantavia. Konttinen ei omaa ammattikuntaansa julmimminkaan suomissaan oikeasti loukkaa ajatusta, että toisten arvomaailmaan vaikuttaminen on validi tapa saada osamaksuerät maksetuksi ja ehkä jotain uutta ja kivaa kotiin. Millaisilla

20/02

antimainoksilla voi vedota ryhmään, jolle mainosvastaisuus on vain tapa ottaa haltuun mainontaa vieroksuvat kuluttajat? Oikeasti nämä ovat hauskoja, mutta jotenkin minulle tulee tunne, että rivien välissä minulle on myyty jotain materiaa vakavampaa. Hyväksyminen?

Oli miten oli, jos olen ollut silmäkääntäjän esityksessä, on esitys ainakin ollut huippulaatua. Konttinen on nimittäin aivan hemmetin hyvä siinä mitä hän tekee. Ikävä, ettei näitä saa ostaa, vaan koko painos menee mainoslahjoina.

Ankkalinnan Pamaus 11

Ankistit ry. c/o Timo Ronkainen
YO-kylä 52A26, 20540 Turku
timoro@hotmail.com

Pamaus jatkaa riemukulkuaan. Jälleen kerran ovat ankistit kasanneet mainion asiapaksin jokaiselle ankkamaailmasta kiinnostuneelle. Ronkaisen avausartikkeli pähteiden käytöstä Ankkalinnassa on paitsi hauska myös oivaltava ja tarkka; Lehtisen kertomus kerhoretkestä Aku Ankan toimitukseen hellyyttävä. Hauhiala kertoo erään keräilykohteen tarinan niin kuin vain keräilijä voi, ja henkilökuvassa esitellään mainio Pikku Hukka -piirtäjä Gil Turner. Jokaisen ankistin pakkotilaisuus, edelleenkin.

